

Už sudegusį poilsio namelį ir jame buvusį turtą turėjusiam gauti beveik 13,5 tūkst. eurų draudimo išmoką savininkui buvo sumokėta kur kas mažiau – 6 tūkst. eurų. Išmoką sumažino bendrovė „Lietuvos draudimas“, su kuria sudaryta draudimo sutartis. Tačiau teismas nusprendė, kad ne ši bendrovė turi kompensuoti prarasto turto savininkui dėl išmokos sumažinimo patirtus nuostolius.

Apeliacine tvarka išnagrinėjęs civilinę bylą Panevėžio apygardos teismas patvirtino, kad pareiga sumokėti skirtumą tarp turėtos gauti išmokos ir realiai gautos tenka draudimo tarpininkui, kurio brokeris, sudarydamas draudimo sutartį, netinkamai vykdė savo pareigas.

Poilsio namelį Zarasų rajone ir jame esantį turtą gyventojas apdraudė 2015 metų rugsėjį „Lietuvos draudime“, tarpininkaujant uždarosios akcinės draudimo brokerių bendrovės „Maksidora“ darbuotojui. Draudimo sutartis buvo sudaryta vieniems metams.

2016 metų vasarį poilsio namelis sudegė. Bendrovė „Lietuvos draudimas“ sumokėjo savininkui draudimo išmokas tiek už poilsio namelį, tiek už jame buvusį turtą. Tiesa, suma buvo gerokai mažesnė, nei savininkas tikėjo gausias – „Lietuvos draudimas“ išmoką sumažino. Draudikai nurodė ir tokią savo sprendimo priežastį – savininkas neinformavo apie rizikos pasikeitimą, t. y. apie tai, kad apdraustasis namas nebuvo nuolat gyvenamas, kas būtų lėmę didesnes draudimo įmokas.

Ieškovas – poilsio namelio savininkas teismui nurodė, kad draudimo brokerių bendrovės darbuotojas, sudarydamas draudimo sutartį, jokių klausimų apie namelio paskirtį neuždavė. Brokeris nesiteiravo, ar čia bus nuolat gyvenama, ar namelyje bus kas nors daroma. Ieškovui nebuvo įteikta ir Būsto draudimo taisyklių kopija. Pats savininkas brokeriui taip pat neminėjo, kad poilsio namelis nebus nuolat gyvenamas, juolab kad jo nuolatinė gyvenamoji vieta yra Panevėžio rajone.

Bylą išnagrinėjęs pirmos instancijos teismas konstatavo, kad būtent draudimo brokeris Būsto draudimo liudijime poilsio namelį priskyrė nuolat gyvenamam būstui, nors neturėjo tai pagrindžiančių patikimų duomenų.

Teismas sprendė, kad draudimo brokeris poilsio namelio savininkui aiškiai ir suprantamai nesuteikė būtinos, teisingos ir neklaidinančios informacijos apie būsto priskyrimą nuolat gyvenamam pastatui, neįteikė Būsto draudimo taisyklių kopijos.

Su tokiu pirmos instancijos teismo vertinimu sutiko ir Panevėžio apygardos teismas, atmetęs draudimo brokerių bendrovės „Maksidora“ apeliacinį skundą ir palikęs galioti pirmos instancijos teismo priimtą sprendimą.

„Nekilnojamojo turto registro centrinio duomenų banko išrašė nurodyta, kad ginčo pastatas yra poilsio namelis, todėl draudimo brokerių bendrovės darbuotojui tai turėjo būti papildoma paskata išsiaiškinti, ar ginčo pastatas – poilsio namelis Zarasų rajone bus draudėjo nuolat ar tik epizodiškai gyvenamas pastatas, nes Būsto draudimo liudijime nurodyta draudėjo gyvenamoji vieta yra Panevėžio rajone“, – pažymėjo teisėjų kolegijos pirmininkas Laimantas Misiūnas.

Nors apygardos teismas iš dalies sutiko su draudimo brokerių bendrovės pozicija, kad vartotojas taip pat privalo būti atsakingas bei apdairus, tačiau nagrinėjamu atveju padarė išvadą, kad ieškovas apskritai nebuvo supažindintas su draudimo taisyklių ypatumais dėl poilsio namelio priskyrimo negyvenamosioms ar gyvenamosioms patalpoms bei su tuo susijusiais draudiminiais apsaugos skirtumais.

Teisėjų kolegija pritarė pirmos instancijos teismui, kad dalies neišmokėtos draudimo išmokos ieškovas negavo ne dėl „Lietuvos draudimo“ nepagrįsto atsisakymo ją išmokėti, o dėl draudimo brokerių bendrovės neteisėtų veiksmų.

Kadangi neišmokėta dalis, t. y. beveik 7,5 tūkst. Eur, buvo pripažinta ieškovo nuostoliais, atsiradusiais dėl draudimo brokerių bendrovės kaltės, teismas nusprendė, kad būtent draudimo brokerių bendrovė „Maksidora“ privalo šią sumą sumokėti ieškovui.

Jolita Gudeliene

Panevėžio apygardos teismo pirmininko padėjėja

